

WOORD VOOR DE WEEK

3 Mei (1) 2015, Christian Fellowship Church, Bangalore, India
<http://www.cfcindia.com>

Leer om geruisloos naar de achtergrond te verdwijnen Zac Poonen

Niemand is onmisbaar in de gemeente van Christus. Gods werk kan gemakkelijk zonder ons doorgaan. Het gaat in feite beter zonder de hulp van al die ijdele mensen die zichzelf onvervangbaar vinden! Dit feit moeten wij continu voor ogen houden. Ik las eens een gebruiksaanwijzing om de ziel van iemand, die van zichzelf denkt dat hij onmisbaar is, nederig te maken! Er werd voorgesteld om een emmer te vullen met water, de hand tot de pols er in te doen, en dan deze er weer uit te trekken. Het gat dat daarna in het water overblijft geeft aan hoeveel hij gemist zal worden wanneer hij er niet meer is!! Onze gaven zijn nuttig voor de gemeente; maar niemand is onmisbaar.

Wij moeten bereid zijn om, op elk moment dat God dat van ons vraagt, ons naar de achtergrond te verplaatsen. Echter, de op zichzelf gerichte christelijke werker zal dat nooit accepteren. Hij wil zolang mogelijk aan zijn positie vast houden. Veel van zulke "christelijke leiders" rotten vandaag de dag weg op hun "tronen" en staan God in Zijn werk in de weg. Zij weten niet wat het betekent om geruisloos naar de achtergrond te verdwijnen en iemand anders hun plaats te laten innemen.

U hebt waarschijnlijk wel eens gehoord van de uitdrukking dat, "succes, zonder een opvolger een mislukking is." Jezus, erkende dat en leerde anderen Zijn werk voort te zetten. In 3½ jaar heeft Hij anderen onderwezen om de leiding van Zijn werk over te nemen. Wat een voorbeeld is dit voor ons om na te volgen.

Paulus erkende de noodzaak om andere mensen te trainen om het werk voort te zetten. In *2 Timotheüs 2:2*, zegt hij tegen Timotheüs, "*En wat u van mij gehoord hebt onder vele getuigen, vertrouw dat toe aan trouwe mensen die bekwaam zijn om ook anderen (parafraze: de vierde generatie) te onderwijzen.*" Wat Paulus eigenlijk zei was, "Jij moet het zeker stellen dat deze schatten aan andere doorgegeven worden. Werk nooit mensen tegen die jonger zijn dan jij, om zich te ontplooien". Zelfs een zakenman erkent het principe dat, "succes, zonder een opvolger een mislukking is". Veel christelijke leiders hebben dit echter nog niet onderkend. Waarlijk, "*de kinderen van deze wereld zijn onder elkaar verstandiger dan de kinderen van het licht.*"

Het is werkelijk niets méér dan ik-gerichtheid wanneer een persoon jaloers wordt op iemand die jonger is als hij en die het beter kan dan hijzelf. Kaïn was jaloers vanwege het feit dat God Abel accepteerde en hem verwierp. Wanneer Abel ouder geweest zou zijn dan had Kaïn het misschien getolereerd. Maar het was een afschuwelijk feit dat zijn jongere broer beter was dan hij en dat wat hem furieus maakte, genoeg om Abel dood te slaan.

Wij zien hetzelfde bij Jozef en zijn broers. Jozef kreeg een goddelijke openbaring en dat zorgde ervoor dat zijn oudere broers groen werden van jalousie. Zo jaloers dat zij hem wilden vermoorden.

Koning Saul was jaloers op de jonge David omdat de vrouwen zongen, "*Saul heeft zijn duizenden verslagen, maar David zijn tienduizenden!*" Vanaf die dag was hij vastberaden om David te doden. De menselijke historie, inclusief de historie van de christelijke kerk, wordt over en over gekenmerkt door dezelfde toestanden.

Zo waren ook de oudere Farizeeërs jaloers op de populariteit van de jonge Jezus van Nazareth en waren zij vastbesloten om Hem, koste wat het kost, te kruisigen.

Wat is het aan de andere kant een verfrissende tegenstelling wanneer wij, in het nieuwe Testament, kijken naar een man als Barnabas. Hij was een oudere werker die de net bekeerde Paulus onder zijn hoede nam toen niemand anders hem accepteerde. Barnabas nam hem mee naar de gemeente in Antiochië en bemoedigde hem. In Handelingen 13 lezen wij dat Barnabas en Paulus samen op een missionaire reis gingen. Toen Barnabas zag dat God deze jonge werker, Paulus, tot een grotere bediening riep dan zijn eigen, deed hij bereidwillig een stap terug en verdween geruisloos naar de achtergrond.

De frase, “Barnabas en Paulus” verandert in het boek Handeling bijna onopgemerkt in “*Paulus en Barnabas*”. De christelijke gemeente lijdt tegenwoordig omdat er slechts weinigen zijn die, zoals Barnabas, weten wat het betekent om een stap terug te doen en anderen de “eer” gunnen. Wij zijn wel bereid een stapje terug te doen in onbelangrijke zaken. Wanneer wij bijvoorbeeld door een deur willen gaan dan staan wij wel toe dat een ander eerst door die deur gaat. In zaken die er toe doen, zoals een positie of leiderschap in een christelijke gemeente, zijn wij echter minder snel bereid om ons terug te trekken. Onze eigen ik is zo misleidend. Wij kunnen zo’n bedrieglijke nederigheid hebben in dingen die geen waarde hebben. Het is echter belangrijk dat wij ons zelf bekijken in aangelegenheden waarbij het “erom gaat”.

©Copyright Zac Poonen

Alle Bijbelteksten zijn uit de Herziene Statenvertaling tenzij anders vermeld.

Voor meer informatie schrijf naar: nederlands@cfcindia.com

Dit artikel mag vrij gekopieerd en verspreid worden, zonder wijzigingen, met vermelding van de naam van de auteur en het CFC website adres.

Om eerder uitgaven van WOORD VAN DE WEEK te lezen of te downloaden ga naar:
<http://www.cfcindia.com/nederlands/>